

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1413/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-313/20 од 20.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-313/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена је на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужна да плати суду у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка износ од 117.550,00 динара, те да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-313/20 од 20.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и потврђена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Драган Живковић, због повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-313/20 од 20.10.2020. године и предмет врати на поновно одлучивање надлежном суду или да преиначи наведене пресуде тако што ће утврдити повреду закона, односно окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом, обзиром да у радњама окривљене нема субјективног елемента кривичног дела и то намере омаловажавања приватне тужиле, а која намера, иако није изричито садржана у бићу предметног кривичног дела, улази у њен појам и по ставу браниоца мора бити обухваћена изреком пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Живковића били су предмет разматрања Вишег суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Аранђеловцу 8К.249/18 од 22.07.2020. године. Виши суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став три другостепене пресуде Кж1-313/20 од 20.10.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да како ни из једног изведеног доказа (искази сведока, као и писана изјава приватне тужиле), осим исказа сведока ББ, не произилази да је окривљена критичном приликом изговорила инкриминисану реч приватној тужилји, то је суд требало да применом начела *in dubio pro reo* гео реши у корист окривљене и да је ослободи од оптужбе, бранилац окривљене, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Живковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић